

ת"פ 35991/08/19 - מדינת ישראל נגד דניאל שפושניק

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 35991-08-19 מדינת ישראל נ' שפושניק

22.4.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל שפושניק

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד מוריה הירש (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

באת-כוח הנאשם: עו"ד חגית אבודרהם

גזר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 19.12.2020, הנאשם (יליד שנת 1997) הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**).

הסדר הטיעון

2. הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב האישום והודאת הנאשם בעובדותיו, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. בישיבת הטיעונים לעונש הודיעו הצדדים על הסכמה לכך שעונש המאסר שיושת על הנאשם יהיה בעבודות שירות. המאשימה טענה כי על עונש זה להיות למשך תשעה חודשים ואילו ההגנה טענה כי אין להעמידו על תקופה העולה על חודשיים, שמהם יש לנכות את תקופת המעצר.

3. קודם לשמיעת הטיעונים לעונש, התקבל תסקיר של שירות המבחן בעניין הנאשם. כמו כן, המאשימה הודיעה לנפגע על הסדר הטיעון (כמתחייב מהוראת סעיף 17 בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001), אך לא התבקש תסקיר נפגע עבירה ואף לא הוגש.

ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 21.12.2020. לאחר דיון זה התבקשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, אשר בשל עיכובים שונים מצד הנאשם, התקבלה רק ביום 24.2.2021. מתן גזר הדין נקבע ליום 18.3.2021, אך לבקשת באת-כוח הנאשם נדחה להיום (22.4.2021).

עובדות כתב האישום (המתוקן)

4. עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם ואשר לפיהן הורשע בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 בחוק העונשין, הן כמובא להלן.

5. בלילה שקדם ליום 13.8.2019 בילו הנאשם, ד"מ, שהייתה חברתו אותה עת (להלן - **ד"מ** או **החברה**), וחברים נוספים ובהם י"ר (להלן - **המתלונן**) בפאב 'ז'בוטינסקי' במרכז ירושלים. סמוך לשעה 02:00 יצא הנאשם מהמקום כדי לברר את מחיר הנסיעה במונית אל ביתו בשוב 'רימונים'.

ד"מ ששתתה אלכוהול באותו לילה לא חשה בטוב ולכן ביקשה מהמתלונן שיעזור לה לחזור לביתה. המתלונן נענה לבקשתה והשניים נסעו במונית לביתה של ד"מ ברחוב שלמה בן יוסף בירושלים. כעבור מספר דקות חזר הנאשם אל הפאב ומשלא מצא את ד"מ החל לברר היכן היא נמצאת. בירורים אלו העלו שהיא עם המתלונן. הנאשם התקשר מספר פעמים רב אל ד"מ כדי לשוחח עמה ואף שלח אליה מספר הודעות רב שבהן הטיח בה כי היא "זורקת את יחסיהם לפח" וביקש לדעת היכן היא נמצאת. הנאשם אף חיפש את ד"מ במרכז העיר ירושלים, הגיע לביתה ושלח אליה באמצעות הטלפון תמונה של דלת ביתה. משלא נענה, חזר אל מרכז העיר, אך משלא מצא אותה, נסע שוב אל ביתה ושוב שלח אליה תמונה נוספת של דלת ביתה. לאחר ששוב לא נענה, חזר אל מרכז העיר והמשיך בניסיונותיו לאתר אותה.

סמוך לשעה 02:43 שלחה ד"מ אל הנאשם מסרון שבו כתבה "**ץעעזוא צי**". דקה לאחר מכן שלחה אליו מסרון נוסף שבו כתבה "**תעזור לי**". בתגובה ומתוך דאגה לשלומה, שלח אליה הנאשם מספר הודעות שבהן שאל אותה היכן היא נמצאת, אך היא לא השיבה לו. רק בשעה 03:20 השיבה ד"מ לנאשם "**אתה חיישלי הכל טוב**". הנאשם המשיך לשלוח אליה הודעות שבהן כתב לה שהוא מחפש אותה באמצעות המשטרה ושהוא נמצא מחוץ לדלת ביתה. כן כתב לה שעדיף שתצא, שאם לא כן, יעיר את אביה.

6. סמוך לשעה 03:40, בעת שד"מ הייתה עם המתלונן בחדרה שבביתה, הגיע הנאשם בפעם השלישית אל ביתה והקיש על הדלת. ד"מ פתחה את הדלת והשניים ירדו יחד אל חדר המדרגות של בניין סמוך לביתה ושם הם שוחחו. בשלב מסוים הלך הנאשם לכיוון ביתה של ד"מ כדי לשוחח עם אביה. בעת שעלה במדרגות הבניין, ירד המתלונן שלא היה לבוש בחולצה. משהבחין הנאשם במתלונן, התפתח בין השניים עימות מילולי שבעקבותיו הכה הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות אגרופיו ובעט בגופו עד אשר הפיל אותו אל הרצפה. הנאשם המשיך לבעוט במתלונן ולהכות אותו גם לאחר שהיה מוטל על הרצפה ודימם, בעודו קורא לעברו "מה עשית" וכן "בפעם הבאה תחשוב פעמיים".

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן שבר מרוסק דו צדדי בעצם הנזלי (שבר בתעלות האף). המתלונן פונה לבית החולים שערי צדק בירושלים לקבלת טיפול רפואי.

תסקיר שירות המבחן

7. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן (קצינת המבחן, הגב' ענבל זוכוביצקי), אשר

לפיהם הומלץ להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות ולחייבו בתשלום פיצויים למתלונן. להלן יובאו עיקרי הדברים האמורים בתסקירים אלו.

8. **התסקיר מיום 27.2.2020:** על-פי תסקיר זה, הנאשם יליד 7.1.1997 (בן 24), נולד באוקראינה. לאחר שאמו נפרדה מאביו שנשאר באוקראינה, הוא עלה עם אמו לישראל כשהיה כבן 4. כעבור כשנה, אביו נפטר ממחלה. כשהיה כבן 10 נישאה אמו פעם נוספת ומנישואיה נולדו לנאשם שני אחים. לדברי הנאשם, קשריו עם בן זוגה של אמו ועם אחיו טובים וקרובים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות. הוא שירת שירות צבאי מלא בחיל התותחנים ולדבריו, חוויית השירות הצבאי הייתה טובה ומעצימה. לאחר שחרורו מהצבא, חזר לגור עם משפחתו בשוב 'רימונים' ועבד בתחום האינסטלציה.

הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, אך כשהתבקש להיבדק תיאר שימוש מזדמן במריחואנה. לנאשם אין הרשעות קודמות ואין לו תיקים פתוחים נוספים.

הנאשם טען כי האירוע נושא האישום אירע בעקבות בילוי משותף עם מי שהייתה בת זוגו במשך כשנה עד אותו אירוע, שבמהלכו הוא ובת זוגו שתו אלכוהול. הוא היה בשליטה מלאה אך בת זוגו שתתה עד אובדן שליטה ולדבריו, המתלונן לא כיבד את המצב שבו הייתה. מאחר שלא ידע היכן היא, היה מודאג מאד ממצבה, חשש כי אינה מודעת למעשיה ולכן התאמץ למצוא אותה, כמתואר בכתב האישום. הנאשם הסביר כי העבירה לא הייתה מתוכננת וכי התקרית החלה באלימות מילולית הדדית, אשר התפתחה לתגרה ולכך שהאירוע יצא משליטה, אך הדגיש כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במתלונן.

הנאשם אמר לקצינת המבחן כי הוא מבין את חומרת מעשיו, מודע לפתרונות אפשריים אחרים למצב שנוצר ואף הדגיש, כי בעת חיפושיו אחר חברתו ואחר המתלונן לא התנהג מתוך קנאה או אובססיביות, אלא מתוך דאגה ורצון לסייע לה. עם זאת, קצינת המבחן התרשמה, כי בבסיס מעשה העבירה היה קושי בוויסות כעסים ושליטה עצמית וכי החרטה הייתה בעיקר פורמאלית.

כגורמי סיכוי לשיקום הנאשם, הצביע שירות המבחן על גילו הצעיר, המאופיין לעתים בהתנהגות לא מווסתת וחיפוש זהות, היעדר הרשעות קודמות, ויכולת הסתגלות תקינה שבאה לידי ביטוי גם בשירות הצבאי המלא. מנגד, כגורמי סיכון, צוינו הצגת פסאדה חיובית וקשיים בביטוי עצמי אותנטי, בוויסות כעסים בעיקר בעת פגיעה באגו, ובבחינה מעמיקה של המניע לעבירה, חומרת העבירה ותוצאתה.

בהסכמת הנאשם הומלץ בתסקיר זה על שילוב הנאשם בסדנה טיפולית מטעם שירות המבחן בתחום השליטה בכעסים ובהתאם לכך הומלץ לדחות את ישיבת הטיעונים לעונש בכארבעה חודשים.

9. **התסקיר מיום 17.5.2020:** בתסקיר זה דווח כי הנאשם לא התייצב לבדיקה לאיתור שרידי סם, שהיא תנאי להשתלבותו בקבוצה הטיפולית. תחילה הודיע שלא הגיע בשל קושי טכני, אך בדיעבד אמר כי לא הגיע מאחר שצרך

סמים (כנראה, מריחואנה). עוד נמסר כי תחילת פעילותה של הסדנה נדחתה בשל מצב החירום שהיה בחודש מרץ 2020 על רקע משבר הקורונה, אך עם חידוש הפעילות של שירות המבחן נקבעה לנאשם פגישה שאליה לא הגיע. בשיחת טלפון הסביר זאת באי הבנה בעניין מועד הפגישה. על רקע התנהלות זו נאמר כי עולה הרושם כי הנאשם אמביוולנטי ביחסו לתהליך הטיפול ומתקשה לעמוד בזמנים. לפיכך התבקשה דחייה נוספת של ישיבת הטיעונים לעונש, כדי לנסות לשלב את הנאשם בקבוצה הטיפולית, שהשתתפות בה מותנית בבדיקות לאיתור שרידי סם.

10. **התסקיר מיום 14.10.2020:** בתסקיר זה דווח כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית פסיכו-חינוכית העוסקת בנושא שליטה בכעסים ובחינת דפוסים ואפיונים ייחודיים לשכבת גילו. הקבוצה נפגשת בבית שמש ודווח כי הנאשם מגיע לפגישות, למרות הקשיים הטכניים הכרוכים בכך ואף מגלה נכונות לשיתוף פעולה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם הפנים את הידע והכלים שלמדו בסדנה. נותרו עוד שלושה מפגשים, שלעת הזו נדחו בשל הסגר הנוסף על רקע משבר הקורונה. עוד דווח כי הנאשם שלל שימוש לרעה בסמים, טען כי הוא יכול להפסיק שימוש זה באופן עצמאי ואף הסכים להיבדק לשם איתור שרידי סמים. בדיקה אחת נמצאה נקיה ובדיקה נוספת העידה על שימוש בקנבואידים. לאחר קבלת תוצאות הבדיקה, קצינת המבחן לא הצליחה ליצור קשר עם הנאשם וכי רק סמוך להגשת תסקיר זה הוא יצר עמה קשר וביקש לסיים את הטיפול הקבוצתי. בעניין הסמים אמר, כי מדובר בשימוש ספוראדי. בשל התרשמות קצינת המבחן כי הנאשם מצוי ב"צומת דרכים" ובשל חשש כי הוא עשוי לאמץ דפוסי התנהגות שוליים, הומלץ על סיום הטיפול הקבוצתי, על מפגשים פרטניים והמשך בדיקת שרידי סם. בהתאם לכך, התבקשה דחייה נוספת של הדיון בחודשיים נוספים.

11. **התסקיר מיום 9.12.2020:** לאחר סקירת עיקרי התהליך שעבר הנאשם במסגרת הקשר עם שירות המבחן, דווח כי במפגש האחרון עמו, הוא סיפר שהחל לעבוד במוסך וכי הוא משקיע מאמץ רב בעבודה. כיום הוא בקשר זוגי מיטיב ומנהל אורח חיים תקין. לדבריו, הטיפול הקבוצתי היה מבחינתו חוויה חיובית שהעניקה לו כלים להתמודדות עם מצבים שונים. בעניין צריכת הסמים הספוראדית טען, כי הדבר מסייע לו להתמודד עם לחצים ומכל מקום, לטענתו, הוא אינו זקוק לסיוע בתחום זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים מתפקד מבחינה תעסוקתית. בעניין הקשר עם שירות המבחן הוא גילה אמביוולנטיות, אשר התבטאה באי הגעה לכל מפגשי הסדנה ולכל הבדיקות לאיתור שרידי סמים. מתוך אלו שנערכו, בשלוש נמצאו שרידי סמים. כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו השתתפותו בקבוצה הטיפולית, אי הסתבכות נוספת בעבירות וניהול אורח חיים תקין. כגורמי סיכון צוינו נטיית הנאשם להצגת פסאדה וקושי בהצגת תמונה אותנטית וכן יחסו לצריכת סמים.

לנוכח האמור, תוך שקילת גילו הצעיר של הנאשם, תפקודו התקין, והיעדר מעורבות נוספת בפלילים, הומלץ להימנע מלהשית עליו מאסר בפועל העשוי לשמש גורם מדרדר. המלצת שירות המבחן היא אפוא, להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה לא ממושכת כענישה מוחשית ומרתיעה, ענישה מרתיעה לעתיד (מאסר מותנה) וכן לחייבו לשלם פיצויים למתלונן.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

12. באת-כוח המאשימה הסכימה לכך שמדובר בנסיבות חריגות, אשר בעטיין ובשל ההודעות המשוונות שהחברה של הנאשם שלחה אליו, היה מקום להנחתו השגויה כי המתלונן תקף אותה סמוך לפני האירוע שבמהלכו הנאשם תקף את המתלונן.

המאשימה הוסיפה כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות מבחן, והגיע לרוב מפגשי הסדנה שבה השתתף. אין לחובתו הרשעות קודמות והוא אף הודה בעבירה והכיר באחריותו. בנסיבות אלו, סבורה המאשימה כי מיקומו של העונש שיושט על הנאשם הוא בתחתית מתחם העונש ההולם. עם זאת, המאשימה לא טענה מהו לשיטתה, מתחום העונש ההולם בנסיבות העניין ואף לא הפנתה אל פסקי דין המלמדים על מדיניות הענישה הנהוגה. למרות זאת טענה, כי יש להשית על הנאשם תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

13. בעניין נסיבות העבירה טענה המאשימה, כי למתלונן נגרמה פציעה חמורה, כמתואר בכתב האישום. לפיכך עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן. בעניין סכום הפיצויים טענה, כי יש להעמידו על עשרות אלפי שקלים. כן ביקשה להשית על הנאשם מאסר מותנה.

טענות ההגנה

14. באת-כוח הנאשם טענה כי מדובר באירוע חריג, כפי שאף המאשימה ציינה זאת בטענותיה. לטענתה, אין מדובר בנאשם המתנהג באלומות, אלא הוא נקלע לאירוע שאינו אופייני להתנהלותו בדרך כלל. הנאשם הניח בטעות כי חברתו אותה עת נקלעה למצב של מצוקה, לאחר שתיית אלכוהול מופרזת, אשר בעקבותיו נסעה לביתה עם המתלונן. כפי שעולה מעובדות כתב האישום, ניכר כי הנאשם עשה מאמץ רב כדי לאתר את חברתו ואף הגיע לביתה מספר פעמים, התקשר אליה ושלח אליה הודעות רבות. בפעם הראשונה שבה השיבה לפניותיו, הודעתה הייתה משובשת ולכן הדבר גרם לנאשם לחשוב שמא היא נתונה למצוקה אמיתית. תחושתו זו אף גברה, לטענת באת-כוח הנאשם, לאחר שבהודעה הבאה שכתבה, היא ביקשה מהנאשם במפורש לעזור לה. בתגובה הוא הוסיף ושלח אליה הודעות נוספות וחזר שוב לביתה. שם החל עימות מילולי הדדי בינו לבין המתלונן וכי רק לאחר שאיבד את עשתונותו, הכה את המתלונן. באת-כוח הנאשם טענה, כי אף הנאשם נחבל במהלך העימות הפיזי עם המתלונן שהוא גדל גוף וכי הדבר אף נתמך בתמונות המצויות בתיק החקירה.

15. באת-כוח הנאשם הדגישה כי הנאשם היה אותה עת חייל משוחרר לאחר שירות קרבי, אשר נקלע לראשונה בחייו למעצר שנמשך כחמישה שבועות (מיום 13.8.2019 עד יום 19.9.2019), שהיה עבורו תקופה קשה מאד. לאחר מכן, במשך כשלושה חודשים עד מועד מתן הכרעת הדין (19.12.2019), שהה במעצר בית מלא בביתו בשוב 'רימונים' שזה ישוב מבודד. ממועד זה עד מועד ישיבת הטיעונים לעונש (21.12.2020), במשך כשנה, שהה במעצר בית לילי (מהשעה 23:00 עד 06:00). רק במועד זה בוטל גם מעצר הבית הלילי. לכן לטענתה, מתקופת המאסר בעבודות שירות שתיקבע, יש לנכות את תקופת המעצר ואף יש להתחשב בתקופות מעצר הבית המלא והחלקי, שהן משמעותיות

במיוחד עבור צעיר בגילו של הנאשם.

עוד טענה באת-כוח הנאשם, כי יש לשקול גם את השתלבות הנאשם בסדנה הטיפולית. הנאשם שיתף פעולה והפיק ממנה תועלת כאמור בתסקיר. כיום הוא מנהל אורח חיים תקין, עובד במוסך ואף יש לו בת זוג אשר ליוותה אותו במשך כל ההליך הנדון ואף נכחה בדיון.

16. באת-כוח הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 בחוק, ללא נסיבות מחמירות לפי סעיף 335. לטענתה, אין מקרים דומים רבים אשר נדונו בבית המשפט המחוזי ולטענתה, בדרך כלל הנסיבות שבהן נאשמים הורשעו בעבירה זו, היו חמורות באופן משמעותי. למרות זאת, אף באותם מקרים שהם דובר בנסיבות של דקירת המתלונן, הושתו עונשי מאסר בעבודות שירות למשך מספר חודשים ולעיתים אף רק שירות לתועלת הציבור. לפיכך טענה, כי אין השית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות למשך תקופה שתעלה על כחודשיים לכל היותר וכי כאמור, אף יש להתחשב בתקופת מעצרו וכן בתקופות מעצר הבית המלא והחלקי.

בעניין מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות של הרשעה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 333 ו-335 בחוק), נסיבות שהן חמורות באופן משמעותי מנסיבות המקרה הנדון, הפנתה באת-כוח הנאשם אל מספר פסקי דין, בהם דובר בדקירת המתלונן, תוך פגיעה משמעותית באיברים פנימיים: ת"פ (מחוזי ירושלים) 13908-12-17 מדינת ישראל נ' פחלבני (10.11.2019) (כבוד השופטת ח' מ' לומפ) - הרשעה גם בניסיון תקיפה. נקבע מתחם עונש בין 24 ל-60 חודשי מאסר. נמצאה הצדקה לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 50,000 ₪; ת"פ (מחוזי באר שבע) 44605-10-15 מדינת ישראל נ' אדנה (24.8.2017) (כבוד השופט א' משניות) - נקבע מתחם עונש בין 8 ל-20 חודשי מאסר. הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪, כפי שהוסכם בהסדר הטיעון; ת"פ (מחוזי ירושלים) 28467-04-19 מדינת ישראל נ' גולאני (21.7.2020) (כבוד השופט א' רון) - הוסכם על עונש מרבי שלא יעלה על 27 חודשי מאסר ולכן לא נקבע מתחם עונש. הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, פיצוי לכל אחד משני הנפגעים בסך 12,500 ₪ וקנס בסך 1,000 ₪; ת"פ (מחוזי באר שבע) 16538-10-17 מדינת ישראל נ' בליאקוב (21.1.2020) (א' ביתן) - הוסכם על עונש מרבי של 24 חודש. לא נקבע מתחם עונש. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 5,000 ₪.

עוד הפנתה באת כוח הנאשם אל שני פסקי הדין הבאים, אשר בהם נדונה ענישה בעבירה של חבלה חמורה (לפי סעיף 333 בחוק), שלא בנסיבות מחמירות: עפ"ג (מחוזי חיפה) 56964-11-19 מדינת ישראל נ' דוידסקו (20.2.2020) (כבוד השופטים ר' שפירא, ב' טאובר, ע' ח' ברק) - על הנאשם הושתו 250 שעות של"צ, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי לנפגע בסך 7,500 ₪. ערעור המדינה על העונש נדחה; עפ"ג (מחוזי חיפה) 46688-12-19 קלדרון נ' מדינת ישראל (6.2.2020) (כבוד השופטים י' גריל, כ' סעב, ש' שטמר) - הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה (ס' 333 בחוק) ובעבירת איומים. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצויים לנפגע בסך 5,000 ₪. ערעורו על העונש נדחה.

17. בעניין הפיצוי למתלונן ביקשה באת-כוח הנאשם שייקבע סכום נמוך אשר ישולם בתשלומים. בעניין זה טענה, כי

הנאשם הוא בחור צעיר ששכרו ממשרה מלאה הוא בסך כ-5,300 ₪ בלבד, אין לו חסכונות ומשפחתו אינה מבוססת ולכן יתקשה לשלם את הפיצוי. כן ביקשה להתחשב בכך שנזקו של המתלונן לא היה במדרג חומרה גבוה, כי אף הוא תקף ובכל מקרה יוכל להגיש תביעה כספית.

לבסוף ביקשה לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי, את הכרתו באחריותו למעשה ואת חרטתו על הפגיעה במתלונן.

דברי הנאשם

18. בתשובותיו לשאלות בית המשפט בנושא השתתפותו בסדנה מטעם שירות המבחן, הסביר הנאשם, כי נסע לכל המפגשים, נהנה מהם ואף חש כי עזרו לו. בעניין אי הגעתו אל שלושת המפגשים האחרונים הסביר, כי פעם אחת לא חש בטוב וכי הודיע על כך לקצינת המבחן. פעם נוספת נעדר בשל פציעתו כתוצאה מתאונה שנגרמה מנסיעה על קורקינט חשמלי ואל הפגישה האחרונה לא הגיע בשל טעות לגבי המועד שבו התקיימה. לדבריו, הצטער שלא הצליח להגיע מאחר שדובר במפגש מסכם.

בעניין שירותו הצבאי השיב, כי התגייס בחודש נובמבר 2015 והשתחרר בשנת 2018 לאחר שירות קרבי מלא בתותחנים.

בעניין המעשה שבו הואשם אמר, כי היום הוא מרגיש אדם בוגר, לאחר שירות צבאי. התנהלותו המתוארת בכתב האישום הייתה לאחר שחש שקיבל "אות מצוקה" מהחברה שלו. הוא הביע צער רב על מה שקרה למתלונן ואמר שהוא בטוח שאירוע דומה לא יחזור על עצמו. בעקבות אותו אירוע עבר דברים רבים שהקשו עליו. היום יש לו בת זוג חדשה אשר מלווה אותו במשך כל התקופה, מאז ששהה במעצר בית. היא משוחחת אתו ולדבריו, אף עושה אותו לאדם טוב יותר. לדבריו, אף המפגשים שבהם השתתף מטעם שירות המבחן הטיבו עמו וכיום הוא רואה דברים באופן שונה. בהתחלה לא הבין את תכליתם, אך היום הוא סבור שזו סדנה מאד חשובה שלדעתו צריך ללמד אותה בבתי הספר. הוא הסביר כי לומדים שם על שליטה עצמית, פענוח רגשות ועוד דברים רבים שהוא סבור שילוו אותו בהמשך חייו.

הנאשם הוסיף כי לאחרונה החל לעבוד במקום עבודה חדש בחברה גדולה (במוסך המורשה של חברת 'טיוטה' בגבעת שאול), לאחר שלא היה קל להתקבל לשם. הוא מרוצה מעבודתו, מהאנשים במקום ומהאווירה. בעוד כחצי שנה הוא מעוניין להתחיל בלימודי הנדסת רכב, מכונות וחשמל, שזהו תחום שתמיד אהב וגילה בו עניין.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

19. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו:** הערכים החברתיים שנפגעו

מהעבירה של חבלה חמורה (לפי סעיף 333), בדומה לערכים הנפגעים מכל עבירת אלימות, הם ערך שלמות הגוף והביטחון האישי. עם זאת, באופן יחסי לעבירות אלימות אחרות ומבלי להמעיט מחומרתה של עבירה זו, היא אינה מהחמורות ביותר. בנסיבות הנדונות, מבלי להקל ראש בעצם המעשה ובתוצאותיו, מאחר שנראה כי היה זה אירוע של אלימות מילולית שהסלים לאלימות פיזית ומאחר שאף לא ברור מה היה חלקו של המתלונן באירוע, נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף הגבוה.

20. **מדיניות הענישה הנוהגת:** כפי שכבר הוזכר, המאשימה לא הציגה פסיקה כדי להראות מהי מדיניות הענישה הנוהגת או כדי לתמוך בעמדתה בעניין הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם.

דומה כי פסקי הדין שאליהם הפנתה באת-כוח הנאשם משקפת במידה רבה את הענישה הנוהגת, שלפיה טווח הענישה הוא בדרך כלל בין שעות שירות לתועלת הציבור לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות. כך אף עולה גם מהפסיקה בעניין הענישה שהושתה בנסיבות חמורות בהרבה, שאליה הפנתה באת-כוח הנאשם, כמפורט לעיל.

21. **שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה:** בעת שקילת הנסיבות הקשורות במעשה העבירה, נשקלו בין השאר ובעיקר השיקולים הבאים: **ראשית**, תקיפת המתלונן לא הייתה בגדר מעשה מתוכנן, אלא מעשה שהתפתח לאחר שעות דאגה ארוכות מצד הנאשם לחברתו, שבהן חיפש אותה, הגיע לביתה שלוש פעמים, שלח אליה אינספור הודעות, קיבל ממנה קריאת מצוקה (ההודעה הראשונה שהייתה משובשת ומיד לאחר מכן כתבה "תעזור לי"), ולאחר שהיא לא השיבה לפניותיו. התרשמות הנאשם הייתה שהיא במצוקה ועל רקע עובדה זו התפתח ויכוח קולני בינו לבין המתלונן, אשר הסלים לתגרה אלימה, בעוד לא ברור מה היה חלקו של המתלונן באירוע. **שנית**, העבירה לא נעברה מתוך מניע לפגוע במתלונן, אלא נראה כי היה זה אירוע לא מתוכנן, אלא ויכוח שכאמור, הפך לאלימות פיזית. מכיוון שכך, ספק אם הנאשם יכול היה לצפות את הנזק שייגרם למתלונן ולהעריך את היקפו.

22. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע מהעבירה ולאחר שקילת מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שאלו פורטו לעיל, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין שירות לתועלת הציבור לבין כשישה-שבעה חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות.

גזירת עונשו של הנאשם

23. **נסיבותיו של הנאשם:** השיקולים העיקריים שנשקלו, הנוגעים לנאשם ולנסיבותיו, הם אלו: **ראשית**, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות וכפי שנאמר בתסקיר של שירות המבחן, אף אין לו תיקים פתוחים. זו אפוא, הסתבכותו היחידה בפלילים; **שנית**, עד האירוע נושא האישום ואף נראה כי גם לאחריו, ניהל הנאשם וממשיך לנהל אורח חיים שהוא בעיקרו נורמטיבי ותקין (למעט השימוש במריחואנה). הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, שירות צבאי קרבי מלא ולאחר שחרורו הוא עובד לפרנסתו באופן מסודר ומתכנן להתחיל לימודי הנדסת רכב, מכונות וחשמל. זה זמן רב שיש לו בת זוג ונראה כי מדובר בקשר מטיב. אף נראה, כי גם עונש מאסר בעבודות שירות למשך

מספר חודשים עשוי לפגוע בהתנהלותו הנורמטיבית ובניסיונו להחזיר את חייו למסלול תקין; **שלישית**, נשקלו מעצרו של הנאשם שנמשך כחמישה שבועות, תקופת מעצר הבית המלא שנמשכה כשלושה חודשים ועוד כשנה מעצר בית לילי; **רביעית**, הנאשם הכיר באחריותו מהרגע הראשון ובכך חסך זמן שיפוטי. הוא אף הביע צער כן על פגיעתו במתלונן; **חמישית**, נשקלה גם העובדה שהנאשם השתתף בסדנה לשליטה בכעסים מטעם שירות המבחן, אשר נראה כי השפיעה עליו לטובה.

24. **גזירת העונש המתאים לנאשם:** איזון כל השיקולים שהובאו לעיל, שקילת המלצת שירות המבחן, וכן מתן משקל לתקופות שבהן היה הנאשם נתון במעצר ובמעצר בית מלא וחלקי, מצדיקים אף הם להעמיד את עונשו בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם. בהתאם לכך, על תקופת המאסר בעבודות שירות להיות קצרה, כפי שטענה באת כוחו. זאת לצד מאסר מותנה שישמש גורם מרתיע.

בעניין פיצוי הנפגע, מקובלות עליי טענותיה של באת-כוח הנאשם, כי מבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה לו, לא ברור מה היה חלקו באירוע. מאחר שהמאשימה לא תמכה את עמדתה בעניין סכום הפיצויים בדבר (לא הוגשו פסיקה, ראיות בעניין הפגיעה וכדומה), לא מצאתי לנכון לשקול את בקשתה לקבוע פיצויים בסכום של עשרות אלפי שקלים. לפיכך, בהתחשב בשכרו של הנאשם, לאחר השוואה לסכומים שנקבעו בפסקי הדין שאליהם הפנתה באת-כוחו, אשר עסקו בנסיבות חמורות בהרבה, נראה כי סכום הפיצוי שישולם יהיה בסך 3,600 ₪ וישולם ב-12 תשלומים (כל תשלום בסך 300 ₪).

גזר הדין - סיכום

25. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. מאסר למשך שמונה שבועות (56 יום), בניכוי תקופת המעצר, מיום 13.8.2019 עד יום 19.9.2019 (38 יום). כך שסך הכול משך המאסר הוא 18 יום.

את המאסר יישא הנאשם בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית, בשדרות גולדה מאיר בירושלים, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה (פרטי המפקח האחראי ופרטי התקשרות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 24.2.2021), וזאת **החל מיום 13.5.2021**.

ב. מאסר מותנה למשך חודש. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן בסך 3,600 ₪, אשר ישולם ב-12 תשלומים חודשיים (כל תשלום בסך 300 ₪),

החל מיום 2.5.2021.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, י' באייר התשפ"א, 22 באפריל 2021, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**